

„Algherese? Sì, ma solo per scherzare.“ Zum Gebrauch katalanischer Versatzstücke in der Jugendsprache von L'Alguer

Sophia Simon (Zürich)

Summary: In the northwestern Sardinian city of Alghero (l'Alguer), three distinct languages are spoken. Italian is the administrative language of the island; Sardinian exists in all its different variants; and, not surprisingly, given the centuries-long occupation of Sardinia by the *Corona de Catalunya i Aragó*, there is also *Algherese* or *Alguerès*, a Catalan dialect. The goal of the field research on which the following article is based was to collect data on the present-day use of Algherese and on the vitality of a local variant which must hold its ground on the one hand against the superiority of Italian in all areas of life and on the other hand with the help – or in spite – of the language-promotion measures of the Catalonian administration.

Using the example of the local youth, this article sketches a social-linguistic description of the particular situation of the inhabitants, who to a certain extent find themselves between several linguistic and cultural contexts. Qualitative interviews with Alghero teenagers undertaken by the author in 2008 serve as the source and some excerpts are provided here. The fact that these interviews could only be done in Italian and not in Algherese or Standard Catalan provides one crucial observation: the natural everyday language of these young people, or the language in which one can address them, is Italian – and not the local variant of Catalan. The latter is used, at best, as a linguistic prop or to “spice up” particular expressions. Even so, or because of this, Algherese has an identity-creation function in peer groups. This is a characteristic feature that, despite the small number of concrete examples from the Catalan language, justifies placing this article in the larger context of Catalan youth idiom, which is the overarching theme of the contributions in this thematic issue. [Keywords: Sardinia, dialects, language policy, minorities, multilingualism, identity, sociolinguistics]. ■

Resum: A la ciutat de l'Alguer, situada al nord-oest de l'illa de Sardenya, es parlen, en sentit estricte, tres llengües: l'italià com a llengua oficial de l'Estat Italià, el sard en les seves diferents variants, i, a causa dels segles d'ocupació de Sardenya per la *Corona de Catalunya i Aragó*, també un dialecte del català, l'alguerès o “algherese”. L'objectiu de l'estudi de camp en què es basa el present article era recollir informació sobre l'ús actual de l'alguerès i sobre la vitalitat de la que gaudeix una variant local que ha de reafirmar-se, d'una banda, davant la preponderància de l'italià en totes les àrees de la vida quotidiana, i, d'altra banda, davant o, més aviat, amb l'ajuda de les mesures per fomentar la llengua per part del govern de Catalunya.

Aquest article intenta esbossar, mitjançant una descripció sociolingüística, la situació especial dels habitants que naden, lingüística i culturalment parlant, entre “diverses” aigües, basant-se en l'exemple dels joves que viuen allà. Com a font es farà ús de les entrevistes qualitatives que va dur a terme l'autora l'any 2008 amb alumnes de l'Alguer; alguns extractes es troben també inclosos en el text. El fet de que les entrevistes no s'hagin fet en alguerès o en català estàndard sinó només en italià ens proporciona una observació crucial: la llengua que els joves de l'Alguer fan servir per comunicar-se quotidianament, la llengua doncs en la que són “accessibles”, és naturalment la italiana i no la variant local del català, de la qual es fa ús, en el millor dels casos, en forma d'accessori lingüístic i per “condimentar” les pròpies declaracions. L'alguerès té, tot i així o potser precisament per això, la funció de crear una identitat dins dels *peer groups* (grups paritaris). Aquesta característica justifica que aquest treball, malgrat el nombre reduït d'exemples concrets en català, tingui també el seu lloc en el context general de la llengua de la joventut catalanoparlant, tema del present dossier. ■